

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATAJA

HUUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4, puh. 31 54

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Vladimirinkatu 32 B

N° 7. Heinäkuu

*Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 15 markkaa koko vuodelta*

33:s vuosik. 1928

Lappeenrantaa

LYHYT KERTOMUS L:RANNAN K.M. YHDISTYKSEN 20-VUOTISELTA TOIMINTA-AJALTA

Kauniina kesäisenä sunnuntai iltana, toukok. 31 p. 1908 kokoontui pieni, hiljainen, kuuromykkien ja kuulevien joukko Lappeen „Pitäjäntuvalle“ keskustelemaan k. m. yhdistyksen perustamisesta.

Hiljainen joukko tosiaan, sillä eipä kuulevilla-kaan ollut halua iloiseen puheluun, vaan kyynel-silmin katseltiin vakavaa, hiljaista k.m. joukkoa, ja tunnettiin pyhäksi velvollisuudeksi tehdä jotakin heidän hyväkseen.

Olipa jo jotakin tehty aikaisemmin. Seurakunnan innokas nuori pastori U. Nordström sekä neidit A. Soriola, A. Mikonsaari y.m. olivat jo talvella pitäneet kokouksia kuuromykille 5 eri kertaa pyhäkoulun tapaan ja rakkaus tähän työhön oli jo innostanut useita kuulevia.

Yhdistyksen perustavaan kokoukseen oli kutsuttu neiti Hulda Hakala, joka vakavasti selitti k.m.

tarvetta ja kaipausta saada sielulleen ravintoa Jumalan sanasta ja velvoitti kuulevia kristittyjä auttamaan hiljaisia ystäviään elämän matkalla, heidän taistelussaan syntiä ja kiusauksia vastaan, kohottamalla heidän ajatuksensa ylöspäin Ijäisen Isän ja Armahtajan puoleen sekä avartamaan heidän ajatuksiensa kaikkea oikeata ja hyvää maailmassakin ymmärtämään.

Yhdistys perustettiin ja sen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin pastori U. Nordström sekä johtokuntaan neidit Soriola ja Mikonsaari ja herrat K. Vilenius ja V. Muukkonen, k.m. Johtokunta järjesti kokouksia ensin joka sunnuntai, myöhemmin harvemmin, sillä suuri seurakunta tarvitsi myös pastoria ja hänen täytyi rakkaista k.m. ystävistään ja heidän seurastaan luopua usein. Johtokunnan toiset jäsenet pitivät kokouksia. Johtokunta laati

Lappeenrannan k.m. yhd. 20-vuotisjuhlan osanottajat.

myös sääntöehdotuksen ja lähetti K.m. Liiton Keskushallitukseen joka hyväksyi ne kokouksessaan 29 p. syysk. 1908. Näiden sääntöjen nojalla on yhdistyksen työ vuosien kuluessa hiljaisesti jatkunut.

Jo v. 1909 yhdistys menetti puheenjohtajansa pastori Nordström'in, joka muutti seurakunnasta pois ja melkein samoihin aikoihin muutti pois myöskin neiti Soriola. Kaipaus täytti mielet, mutta Jumala antoi uusia työvoimia sijaan. Pastori T. Kukkonen valittiin puheenjohtajaksi ja toimi innolla ja rakkaudella toista vuotta. Hänen poismuutettuaan oli puheenjohtajana noin 5 v. herra K. Vilenius, vakava kristitty joka kokouksissa selitti Jumalan sanaa, sekä muissakin tilaisuuksissa tahtoi kirkastaa Kristusta kuuromyckille.

Oli aikoja, jolloin oltiin syystä tai toisesta ilman puheenjohtajaa ja kokousten pito oli epäsäännöllistä, mutta pidettiin niitä kuitenkin hengelliseksi virkistykseksi yhd. jäsenille. Allekirjoittanut on toiminut puheenjohtajana 10 vuotta, apunaan monet rakkaat, innokkaat ystävät, K.m. Liiton lähettämät puhujat, matkapapit, yksityiset vierailijat, Pelastusarmeijan k.m. työntekijät ja omat seurak. papit y.m.

Kokousten ohjelmassa on aina ollut hengellinen puhe, toisinaan joku esitelmä, runo, kertomus y.m., mutta vapaalla keskustelulla on ollut suuri merkitys jäsenien kasvatukseen nähden.

Kesäisin on tehty laiva- ja automatkoja ympäristöön m.m. Kunnalliskoteihin, ja näin on opittu tuntemaan kotiseutua ja sen erilaisissa oloissa eläviä ihmisiä.

Parina talvena toimi yhdistyksen keskuudessa ompeluseura, mutta sen toiminnalle tuotti vaikeuksia johtajan puute sekä se, että k.m. asuivat kauempana kaupungista, eivätkä voineet iltaisin tulla yhteen.

Yhdistyksellä on myös kirjasto, jossa on noin 60—70 nidosta. Niitä lainataan kuitenkin harvoin.

Suurta kiitollisuutta tuntien on mainittava, että Ensi-Apu yhdistys on antanut k.m. yhdistyksen pi-

tää kokouksiaan Lastentarhalla, eikä ole koskaan ottanut vuokraa.

Lastentarha on kuin rakas koti, jossa pidetään häitä, nimipäiviä, joulujuhlia ja tavallisia kokouksia ja heti tultuaan tapaa ystävällisen emännöitsijän vakuuttelemassa, että kahvipannu on tulella. Kahvi, ilmaiseksi tarjottuna kaikille, kuuluu kokouksen ohjelmaan. Lastentarhan opettajattaret ovat myös olleet työssä mukana niin paljon kuin heiltä aikaa riittää. Varoja on koottu iltamilla, tarjoilulla niissä sekä kesäjuhlissa että uhrilahjoina ystäviltä.

Mieluisa velvollisuuteni on mainita kiittäen yhdistyksen paras lahjojen kerääjä, monivuotinen rahastonhoitaja, sihteeri ja ystävä kuuromyckille jo ennen yhdistyksen perustamista herra Juho Ripanen. Yhdistyksen jäsenluku on vuosittain ollut noin 30—40, joista nykyään 15 k.m. ja näissä 7 avioparia, joiden kodit ovat rauhan ja rakkauden majoja niinkuin kristityn kodin tulee ollakin.

Kurom. ja kuulevat jäsenet sopivat erittäin hyvin keskenään ja ehkä usein tietämättäänkin auttavat toisiaan.

Harras toivomme on, että voisimme edelleenkin Jumalan avulla toimia sovussa ja rakkaudessa.

Lappee 28. 5. 1928.

Mandi Tiili.

Lappeenrannan k.m. yhdistyksen johtokunta.
Keskellä yhdistyksen monivuotinen puheenjohtaja,
rouva Mandi Tiili.

PUHE

Lappeenrannan K.m. yhdistyksen 20-vuotisjuhlassa.

Arvoisat juhluvieraat!

Me jokainen tiedämme kokemuksesta, että yksi puu ei pala. Se voi kyllä syttyä ja leimutakin vähän aikaa, mutta pian se sammuu. Jos esim. laitamme ruokaa, panemme paljon puita yht'aikaa palamaan ja silloin saamme sukkelammin ruuan

valmiiksi ja saamme myös lämmintä kylmäänkin huoneeseen.

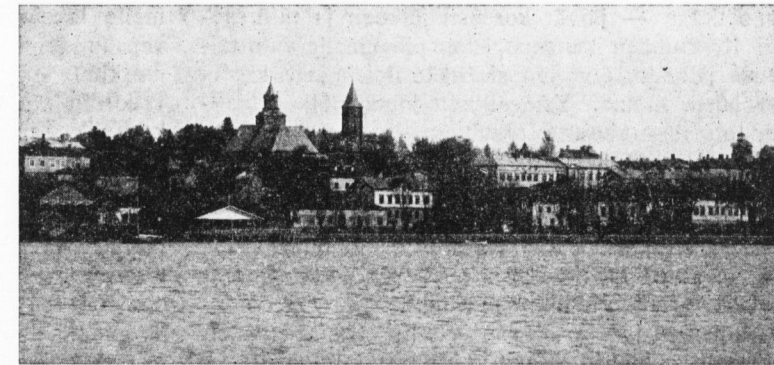
Näin on myöskin ihmisen elämässä. Hänessäkin voi olla ja on sisäistä tulta. On kauniita ajatuksia, on hyvää tahtoa ja rakkautta. Mutta jos hän on aina yksin, eikä seuruste toisten kanssa, niin hän kiihtuu. Hänen sisäinen tulensa sammuu. Kauniiden ja rakastavien (hyvien) ajatusten sijaan hän rupeaa ajattelemaan pahaa, tahi ei ajattele ollenkaan. Elää vain yksin, väsyneenä ja elämään kyllästyneenä.

Samoin on myöskin meidän kuuromyckien laita. Kun me lopetamme koulun, niin meillä on paljon hyviä ajatuksia. Kauniimpina ovat sellaiset ajatukset ja päätökset, että me tahdomme elää hyvin ja olla hyviä. Meillä on myös tietoja hyvistä ja tarpeellisista asioista ja siitä me, sekä rakkaat omaisemme ja ystävämme tunnemme suurta iloa.

Usein käy niin, että oltuamme paljon yksin, tulemme tyhmemmiksi ja vielä pahempaa on se, jos tulemme myös pahoiksi. Jos emme lue, unhotamme, mitä koulussa olemme oppineet. Jos emme puhu, tai viittaa unhotamme sen taidon. Jos emme ole ystävällisiä ja kohteliaita niinkuin koulussa olemme oppineet, tulemme pian itsekäiksi ja ilkeiksi. Meissä sammuu kaikki hyvä. Sentähden on tarpeellista, että me seurustelemme toisten ihmisten kuulevien ja k.myckien kanssa, puhumme hyvistä asioista, harjoitamme hyviä tapoja ja näin saamme toisiltamme uutta sisäistä tulta. Yksin olemme heikkoja, yhdessä voimakkaita.

Seuran ikävä on vaatinut perustamaan yhdistyksiä. Sentähden on myös perustettu Lappeenrannan k.m. yhdistys, jonka 20-vuotisjuhlaa nyt vietämme. Kun me seurustelemme toistemme kanssa, saamme voimaa sydämeemme. Jos yhdellä on surua, niin hän ehkä ajattelee, ettei toisilla sitä ole, mutta puhellessa huomaamme, että toisillakin on surua ja oma suru opettaa toisenkin surua ymmärtämään. Jos yhdellä on iloa, niin hän antaa (tartuttaa) iloaan toisillekin, kun on reipas, ystävällinen ja iloinen. Jos on asioita, joita yksin ollessamme emme ymmärrä, opimme niitä yhdessä ajatellen ymmärtämään.

Me kuuromyckät olemme kuulevien keskuudessa joka päivä. Tapaamme heitä kotona, naapurissa, työpaikoilla ja kaikkialla. Me olemme myös yhdistyksessämme samanarvoisia jäseniä. Me k.m. olemme saaneet kuulevilta jäseniltä paljon rakkautta, paljon hyviä neuvoja ja apua, josta olemme heille kiitolliset, mutta me toivomme myös, että olisimme voineet heillekin antaa sisäistä tulta samoin kuin olemme sitä saaneet heiltä. 20 vuotta on yhdistyksemme toiminut hiljaisesti, vähin voimin. Voimme ilolla ja kiittäen ajatella: „Tähän asti on Herra auttanut.“ Uskomme, että Hän ei

Lappeenranta Saimaalta katsottuna.

vast'eduskään jätä meitä, kun nöyrästi Häneen luotamme.

Yhdistyksemme puolesta toivotan Teidät kaikki, kuulevat ja kuuromyckät juhluvieraat sydämellisesti tervetulleeksi vaatimattomaan juhlaamme.

Lyyli Laitiainen.

PIIRIKOKOUS KUOPIOSSA

Kuopion Kuuromyckäinyhdistyksen ja Kuopion Kuuromyckä-Urheilijain toimesta järjestettiin piirikokous Kuopiossa kesäkuun 23 ja 24 päivinä. Jo hyvän aikaa edeltäpäin oli allekirjoittanutta pyydetty S.K.m. Liiton puolesta esitelmänpitäjäksi piirikokoukseen. Samoin olivat kokouksen järjestäjät hommanneet kokoukseen saapuville osanottajille vapaat asunnot kuuromyckien asuntolassa, jotta mahdollisimman monet kaukana toisistaan yksinäisyydessä elävät kuurot voisivat saapua kokoukseen tapaamaan vanhoja tovereitaan ja ystäviään, saamaan esitelmistä ja muusta ohjelmasta mielellään virkistystä ja jaksaksen sitten iloisin mielin elää uuden kesän ja uuden tapaamistilaisuuden toivossa.

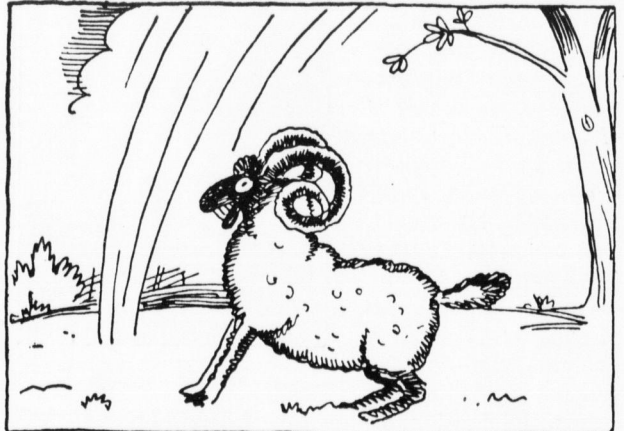
Juhannusaatto, lauantai, valkeni mahdollisimman kauniina ja lämpöisenä, luvaten oikein vanhan, hyvän ajan juhannusilman. Klo 17 (vanhan ajanlaskun mukaan klo 5 ip.) kokoontuivat kuopiolaiset isännät ja heidän vieraansa kuuromyckien pihamaalle. Noin 40 henkeä arvioitiin ollen läsnä. Ensitöikseen näkyivät useimmat tarkastelevan päällisin puolin, vieläkö heidän vanha, rakas koulunsa on pysynyt yhtä kodikkaana ja miellyttävänä kuin „ennen vanhaan“.

Ohjelmassa oli autoretki juhannuskokolle Pitkäänlahteen. Snellmanin puiston kulmassa olevasta autopirssistä „takavarikoimme“ kaikki siellä olevat autot ja jokaiseen niistä asettui 6 henkeä. Sitten sitä lähdettiin. Kaupungista päästyämme antoivat kuljettajat Rättimäen tiellä moottorinsa hyrrätä n. 90 km tuntivauhdilla, että kaikki ikävät, arkiset muistot ja huolet jäisivät sinne taakse vilpoisan viiman pyyhkäisemänä. Eiväthän ne matkassa py-

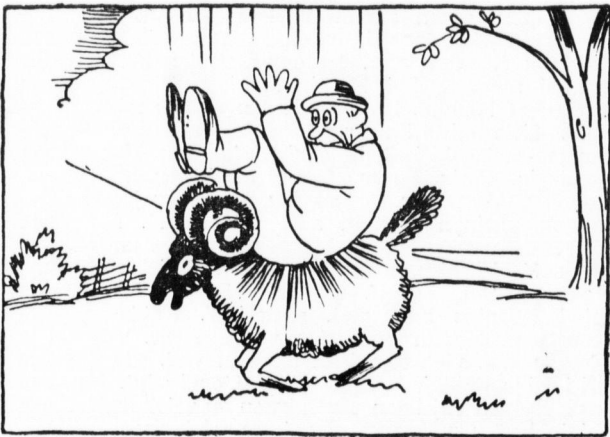
KUURO KUSTAA JA HÄNEN PÄSSINSÄ

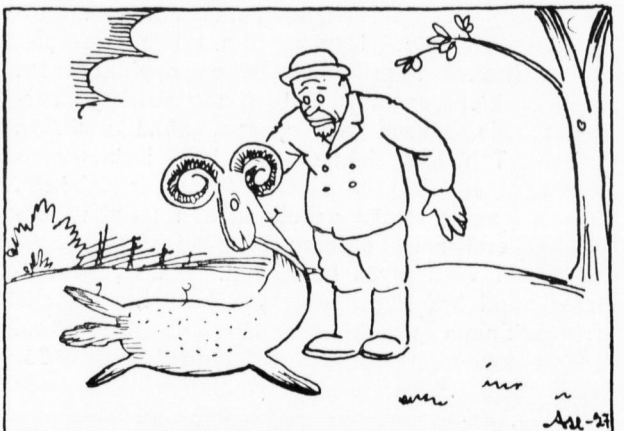
Kuuro Kustaa laski keväällä pässinsä ensi kerran ulos metsään. Pässä oli iloinen päästyään pimeästä navetastaan vihreään, valoisaan metsään ja se tahtoi leikkiä Kustaan kanssa.

Pässä puski kovasti Kustaan takapuoleen, niin että Kustaa lensi korkealle puuhun.

Puusta putosi Kustaa pässinsä selkään — — —

Surullisesti loppui pässin leikki.

— **40 vuotta** täytti heinäk. 14 p:nä maanviljelijä *Eino Maunula* Orimattilassa. Hän on yksi niitä harvoja kuuromykkiä, jotka itsenäisesti hoitavat ja viljelevät isiltä perittyä maatansa. Toivotamme onnea taitavalle ja ahkeralle maanviljelijälle.

— **Kunnianosoitus.** Lappeenrannan k.m. yhdistyksen 20-vuotisessa juhlassa ojennettiin yhdistyksen puheenjohtajalle, rva *Mandi Tilille* kaunis, kukkiva ruusu yhdistyksen johtokunnan puolesta kiitokseksi hänen uhrautuvasta työstään yhdistyksen hyväksi.

— **Lahjoitus.** Eräs kuuromykkäin ystävä on lahjoittanut 500 mk. Ävikin vanhainkodin rakennusrahastoon. samoin eräs »mummojen ystävä» 300 mk.

— **Hopeahätään** viettivät kesäkuun 12 p:nä Kii-kassa maanviljelijä *Vilho Ritala* ja vaimonsa *Fanny*.

— **Kuolleita.** Kesäkuussa ennen juhannusta kuoli Iitin pitäjän Sääskjärvellä suutarin emäntä *Maria Kaisla* 62 v. vanhana. Vainaja oli syntynyt Iitissä Puttilan talossa ja oli yksi Puttilan neljästä kuuromykkäisäsi-ruksesta. Koulunsa oli hän käynyt Porvoossa. Naimisissa oli hän k.m. suutari Kaapro Kaislan kanssa ja asuivat he jonkun aikaa myös Helsingissä, josta muuttivat vainajan kotitaloon Iittiin. *Maria Kaisla* oli vakavahenkinen, ahkera ja työhönpystyvä nainen, erittäin taitava kodinhoitaja. Häntä jäi suremaan miehensä,

kaksi tytärtä, vanha äiti, kaksi sisarta ja veli. Kuuromykkätoverit muistelevat kunnioituksella ja kaipauksella vainajaa.

— **Oulun k.m. koulusta** pääsi tänä keväänä pois seuraavat oppilaat: *Martta Mannila, Nurmo; Esko Heino, Kuhmoinen; Seppo Heikkinen, Jyväskylä; Viljo Grönberg, Ylitornio; Arvo Vuorenmaa, Pihlajavesi; Elma Maunu, Virrat; Seliina Väyrynen, Rantsila; Maria Syrjälä, Alavieska; Kerttu Kankaaka, Vaasa; Aini Silvast, Ylistaro; Dagmar Asp, Multia; Urho Tuikka, Lestijärvi; Juho Rautio, Haukipudas; Sven Hagert, Raahe; Allan Alakilponen, Ähtäri; Jaakko Hautala, Laukaa; Jaakko Muhosenaho, Pyhäntä; Aune Rantanen, Koskenpää. Nämä oppilaat paitsi viimeainittua, laski Herran p. Ehtoolliselle 19 p:nä toukok. past. Y. Alikoski.*

KIITOS

Kaikille niille ystävilleni, Turun Kuuromykkäinyhdistykselle, Urheiluseura »Valppaalle» ja kaikille kuuromykille, jotka muistivat minua kauneilla puheilla, kukiilla, lahjoilla, onnittelukirjeillä, kortteilla ja sähkösanomilla 50 vuotta täyttäessäni pyydän lausua sydämelliset ja parhaimmat kiitokseni.

Turussa 18 p:nä kesäk. 1928.

Armas Vilkki.